

ת"פ 47795/10/11 - מדינת ישראל נגד נוהאד משלב

בית משפט השלום בעכו

04 אפריל 2017

ת"פ 47795-10-11 מדינת ישראל נ' משלב

פרק פמ"ח 21/10

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם נוהאד משלב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד משה איל

הנאשם - נוכח

הסנגור - עו"ד חלאד בולוס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירת זילות בית משפט, עבירה לפי סעיף 255 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
2. הרקע לביצוע העבירה, הנו פסק דינו של כב' השופט (בדימוס) שמואל ברלינר מיום 17.2.09, סגן נשיא בית המשפט המחוזי בחיפה אותה עת, בערעור על תוצאות הבחירות במועצה המקומית אבו סנאן מיום 11.11.2008. כב' השופט ברלינר קיבל את הערעור וקבע, כי הנבחר לראשות המועצה המקומית הנו מר הזימה ולא הנאשם שבפניי.
3. הנאשם הורשע בגין התבטאויותיו, ביום 18.2.09 בשעה 11.00 התראיין הנאשם בתכנית הרדיו

עמוד 1

"אג'נדה" ברשת ד' של קול ישראל. במהלך הראיון טען, כי עורך הדין שייצג את הזימה (יריבו הפוליטי) שיחד את כב' השופט ברלינר. ביום 25.2.09 בשעה 9:50 התראין הנאשם פעם נוספת באותה התכנית וחזר ואישר את אמירתו לפיה השופט שמואל ברלינר קיבל שוחד.

4. הנאשם כפר באשמה ונשמעו ראיות. הראיות לא התייחסו לעצם אמירתם של הדברים אלא לתוכנם המדויק ולכוונה עומדת מאחוריהם. הנאשם הורשע בהכרעת דיני מיום 3.3.16, בגין התבטאויותיו אלו. נקבע, כי אמירות אלו נאמרו על ידו בכוונה לבזות את דרכי השפיטה. מנגד, בגין התבטאויות אחרות של הנאשם באותה התכנית, שלא הוזכרו לעיל אך בא זכרם בכתב האישום, לא הורשע הנאשם.

5. הנאשם הציג ראיות לעונש. במסגרת זו העידו ארבעה עדי אופי בדבר פעלו הציבורי ודרכיו של הנאשם. כלל העדים העידו בנפרד, באשר לאופיו הנעים הליכות של הנאשם ובדבר תרומתו הרבה לשוב מגוריו וסביבתו בפרט.

הצדדים הגישו טיעוניהם לעונש בכתב. הטיעון הושלם בעל פה במעמד הדין.

6. הערכים המוגנים הנפגעים מביצועה שלה עבירה הינם פגיעה בערכי שלטון החוק, כיבוד רשויות החוק ודרכי השפיטה. ערכים אלו עומדים בין היתר בבסיס החברה הדמוקרטית.

7. מסכימה אני עם טיעוני הסנגור, כפי שגם פירטתי בהכרעת הדין, כי לצד חשיבותם הרבה של ערכים מוגנים אלו, אין להתעלם מכך כי עצם קיומה של עבירה זו בספר החוקים הינו פגיעה בחופש הביטוי שהינו מהיסודות החשובים ביותר של חברה דמוקרטית. קיומה של העבירה בספר החוקים הינה הכרעת הרשות המחוקקת אשר מצאה כי קיומה של העבירה בהגדרתה המצמצמת היא המיישמת את האיזון הראוי בין ערכים מתנגשים אלו הנדרשים לשיטת המחוקק על מנת לשמור על החברה הדמוקרטית.

8. הערך המוגן מניעת ביזוי דרכי השפיטה זכה להגנה מפורשת וספציפית על ידי החוק, באיזון אותו ערך המחוקק בינו לבין זכות הביקורת הציבורית וחופש הביטוי. נוכח העובדה כי עבירה זו מתנגשת עם ערכים שהם ביסוד החברה הדמוקרטית- חופש הביטוי והעמדת רשויות השלטון בפני ביקורת ציבורית, גם אם אינה מנוסחת כראוי, על בית המשפט ליישם את הוראות המחוקק באופן מצומצם ובזהירות הן בשלב הכרעת הדין הון בשלב גזירת העונש. ראה הערותי לעניין זה בהכרעת הדין. מנגד אסור הוא כי בשל הפגיעה בחופש הביטוי בית המשפט ירתע מהרשעה בדין או מגזירת העונש כאשר אדם מבצע את העבירה באופן מובהק.

9. על אף שמדובר בשתי אמירות של הנאשם בשני ראיונות שנתן בימים שונים, מסכימה אני עם עמדתה מאשימה כי יש לראות בכך אירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד. מדובר בשתי התבטאויות של הנאשם בהפרש של שבוע אולם עלו בשניהם אותם תכנים והוא השמיע אותם באותה תכנית רדיו, בפני אותו קהל מאזינים פוטנציאלי.

10. על מנת לדון בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שיש בהן כדי להשפיע על מתחם הענישה (כהוראות סעיף 40ג(א) ו-40ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977), יש לבחון את הראיות לעונש שהוצגו ואת דברי הנאשם כפי שהובאו בבית המשפט הן בפרשת ההגנה והן בדבריו בטיעונים לעונש.

11. בחקירתו הראשית מספר הנאשם למעשה על התסכול הרב שלו עת נתן כב' השופט ברלינר את פסק דינו אשר הכריז כי תוצאות הבחירות שונות מאלו אשר הוכרזו קודם לכן (איני מקבלת את ההגדרה הפך את תוצאות הבחירות שכן פסק דינו הינו למעשה הכרזה כי אלו תוצאות הבחירות ולא מה שהיה ידוע לכאורה קודם לכן). הוא מתאר ארוכות את הציפיה לקבל החלטה אחרת ואת אכזבתו הרבה עם התוצאה שהתקבלה. לעניין זה יצוין כי הנאשם מקפיד לדבר בלשון רבים כשהוא מתאר את התחושות (פרוטוקול עמ' 14 ש' 22- עמ' 15 ש' 13. לאחר מכן עובר הנאשם לתאר את האלימות הרבה שפרצה בעקבות זאת ואת מאמציו להרגיעה "ניסיתי בכל דרך ובכל מחיר להתמודד כדי להשתיק את העניינים או להביא שלוה ושקט וזה היה קשה מאוד וכמעט בלתי אפשרי." (פרוטוקול עמ' 15 ש' 14-15). הדרך בה בוחר הנאשם להרגיע את הציבור, או לפחות אחת הדרכים היא להפנות את הזעם אל עבר טענות לשחיתות ולשחוד. לדבריו ללא כוונה לפגוע בשופט או בבית המשפט אלא להרגיע את הציבור למשל בתשובה שלא לות בית המשפט בהן נדרש להסביר כיצד יש בדבריו כדי להרגיע את הציבור השבי בסופו של דבר-

"ש. שוב איך הדברים האלה עוזרים להרגיע?

ת. היכולת היא שבמקום שיהיו הרוגים, גם לא היו פצועים וגם לא הרוגים לשמחתי, כשהציבור שמע שאני מרגיע אותו ומצהיר הצהרות שהבנתי שהן בסדר ולא התכוונתי לפגוע באף אחד, הציבור בסופו של דבר נרגע וקיבלנו את פסה"ד של ביהמ"ש אין לנו ברירה, כיבדנו וקיבלנו.

ש. מה שאמרת עזר?

ת. מאוד.

ש. מה שאמרת על השופט עזר להרגיע את הציבור?

ת. מה שהרגיע את הציבור זה מה שדיברתי על פקידי משרד הפנים. "

(פרוטוקול עמ' 20 ש' 19-26)

בדבריו בבית המשפט חוזרת המגמה להרחיק דבריו מהשופט והמערכת המשפט ולהעביר הדגש לגורמי שלטון אחרים, אשר אינם נהנים מאותה הגנה. כאמור, כמפורט בהכרעת הדין כוללים דבריו אמירות מפורשות המאשימות את השופט בנטילת שוחד.

12. בדבריו הדיון הטיעונים לעונש אמר הנאשם - "זה היה כדי להרגיע את הכפר מאלומות. אני יודע עם מי אני חי וזה היה במטרה אחת, לא לפגוע בשופט ולא בבית המשפט. בחיים שלי לא עשיתי את זה. רק להרגיע את האנשים שתמכו בי. ניצחתי והמתחרה שלי שהפסיד לקח את הראשות

עמוד 3

של המועצה. אני קיבלתי את זה אבל האנשים שלי לא קיבלו את זה. אני עשיתי את זה כדי להרגיע את הכפר. אני יודע שברגע שפורצת האלימות, כמו לפני שנתיים וחצי, תמיד ניסיתי לא להגיע לזה והיה מה שהיה. " (פרוטוקול עמ' 32 ש' 19-17). הרעיון הזה, הנאשם פועל על מנת להרגיע את האלימות הוכעס בכפר ובוחר להתבטא כפי שעה במחשבה שיהיה בכך כדי להואיל ולא במטרה לפגוע בשופט אוב דרכיה שפיטה וזאת על אף טענותיו כי דרכים אלו הינן דרכי שוחד.

13. לפיכך, לטעמי הוכח כי לעבירה קדם תכנון. הנאשם ניסה להשיג דבר מה, גם אם הוא חיובי בדמות רגיעה בכפר באמצעות ביצוע העבירה אשר מפנה את הזעם או חלקו אל עבר בית המשפט וגורמים אחרים ומרגיעה את הסכסוך בתוך הכפר. הנאשם נושא במלוא האחריות לביצוע העבירה. הוא לא הובל בלשון על ידי המראיין, הוא דבק בעמדתו גם כשמעמידים אותו על השלכות דבריו. באשר לנזק אשר נגרם בפועל מביצוע העבירה, קשה לעמוד אותו. ברי כי דבריו מערערים את האמון ביושרה של מערכת השפיטה. לעניין זה עומד לחובתו מעמדו ומידת ההשפעה שיש לו על ציבור. אין זה דומה כאשר אדם לא מוכר אומר דברים שכאלה לבין מצב בו אדם בעל השפעה כנאשם, מתמודד על שמרה ציבורית, אומר אותם דברים. למעשה מטרתו, להפנות את הזעם לכיוון זה יושרה של המערכת. מנגד, כדברי הנאשם עצמו, הרי בסופו של יום הנאשם פונה לערעור לבית המשפט העליון, ומשהערעור נדחה, מקבל עליו את הדין יחד עם ציבור בוחריו ומתחרהו ממלא את תפקיד ראש המועצה. קרי, בסופו של יום החלטת בית המשפט נאכפת בפועל והיא המיושמת בכפר.

"עמדת הבוחרים ברגע שהם שמעו והם באלפים, כפר אבו סנאן מונה 14000 תושבים. תמיד רציתי מצד אחד להרגיע אותם ומצד שני, בכל מחיר הלכתי על איך להביא שלוה ורגיעה כמו שהזכרתי. החליט ביהמ"ש העליון מה שהחליט וכיבדתי ועזבתי את המועצה לאחר 6 חודשים בכהונה שלי בקנדציה של 2008. כלומר, קיבלתי את החלטת ביהמ"ש ובשבילי זה הסתיים. " (פרוטוקול עמ' 15 ש' 29-32)

14. באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירה פרטתי לעיל, רצונו להרגיע את הרוחות ודומה בעיני כי גם אמונו כי תוצאה שכזו אפשרית רק אם הייתה שחיתות כלשהיא, שכן כפי שהצגתי לעיל, כאשר מרחיק הוא בדבריו את העניין מבית המשפט מפנה הוא זאת למשרד הפנים.

15. הפסיקה הקיימת בעבירה זו אינה רבה.

בעפ(תא) 279/83, פמ תשמ"ד(3) 150- המערער פרסם בעתונו כתבה פרי עטו המחשידה את שופטת בית המשפט המחוזי כי דנה בתביעת בצלאל מזרחי נגד עתון הארץ ע"פ השפעות ולחצים שהופעלו עליה על ידי חוגים פליליים. בגין עבירת זילות בית משפט נפסקו כנגדו 3 חודשי מאסר בפועל + 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 25,000 ₪.

בעפ 4230/03 שיבלי סארי נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 19.5.03)- המבקש הורשע

בעבירות העלבת עובד ציבור, מסירת ידיעות כוזבות ביודעין וזילות בית המשפט לאחר שהגיש בקשה לפסילת רשמת שדנה בתיק בעניינו מחמת שניהלה את הדין "בצורה חוצפנית" תוך "שהיא מתעלמת מפסיקות בית המשפט העליון ומעדיפה לקבל שוחד מעורכי דין". נגזרו על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 90 ימים וכן מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים וקנס בסך 10,000 ₪. בתיק נוסף שהדין בו אוחד עם התיק הנ"ל בגין בקשת פסילה שנשלחה לשופט ובה התבטאויות בוטות כלפי השופט הוטלו 9 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 6,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 10,000 ₪. ערעור על שני התיקים הנ"ל נדחה.

בתפ 3649/04 מדינת ישראל נ. שומנוב נפתלי (31.10.2005) בגין עבירות העלבת עובד ציבור וזילות בית המשפט נגזרו על הנאשם מאסר על תנאי למשך 16 חודשים, מתוכם ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 4 חודשים והיתרה מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

בתפ 9730-02-08 מדינת ישראל נגד שמעון מרדכי כהן (10.1.2012) בגין עבירת זילות בית משפט נגזרו על הנאשם ששה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים וכן קנס בסך 2,000 ש"ח [ערעור ובר"ע על גזה"ד נדחו- ר' רע"פ 6368/12].

ברע"פ 3817/97 סובול דב נגד מדינת ישראל (13.4.2005) בגין זילות בית משפט נדון המערער לשנת מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪. ערעורו נדחה, אך הקנס הופחת ל- 500 ₪.

16. בתיק זה עותרת המאשימה למאסר בפועל. לשיטת המאשימה מתחם הענישה במקרה זה, נע בין חודשיים ל-6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות. הסנגור מבקש אף לבטל את הרשעת הנאשם. אם עתירתו זו לא תענה טוען הסנגור כי מתחם הענישה צריך להיות בדמות מאסר על תנאי וקנס.

17. לדעתי, מתחם הענישה בגין העבירה אותה ביצע הנאשם נע בין השתת מאסר על תנאי עם קנס והתחייבות כספית לבין מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

18. מטעם הנאשם הובאו ארבעה עדי אופי. מדובר בארבעה אנשים בעלי עבר עשיר בעשייה אשר הגיעו בתחומים הביטחוניים והמנהלים לדרגות גבוהות.

19. מר עפ"י עמאר, סגן הממונה על מחוז הצפון של משרד הפנים, מכיר אותו מעבודתו במשך תקופה ארוכה. מר עפ"י עמאר הדגיש את היותו של הנאשם אדם ערכי מאוד הפועל רבות לצורך השכנת שלום תוך היישוב ויציבות חברתית. הוא בעל אורך רוח רב מאוד, מדהים כהגדרתו. בפועלו הוריד באופן משמעותי את מפלס המתח בין האוכלוסיות השונות בכפר. העד בפסק האם היה בכוחו של אדם אחר להגיע לאותו תוצאה. הוא מתאר את המתח הרב בכפר עם פרסום תוצאות פסק הדין ויחד עם זאת מאשר כי הדברים בהם הורשע הנאשם והאמירות שאישר כי אמר אינם מתיישבים עם האיש שהוא מכיר.

20. מר משלב יוסף, מנהל מחוז חיפה במשרד הפנים מ-2009 וכיום ראש הוועדה לתכנון ובניה רכס הכרמל, קרוב משפחתו של הנאשם המכיר אותו מילדות. מתאר אדם בעל מידות טובות רבותא שר משקיע רבות ביישוב סכסוכים, דואג לתושבי הכפר מכל העדות. לדבריו רק בשל תוכנותיו הטובות הצליח להרגיע את המתח בכפר ואין הדבר מובן מאליו. מנהיג נחבא אל הכלים ולא לוחמני. לדבריו העבירה בה הורשע אינה מתכונותיו של האיש וכנראה כל אדם מועד פעם אין זו הנורמה שלו.
21. מר חוסין פארס יו"ר ועדת התכנון והבניה אשר קודם לכן היה ראש מועצה שכנה. גם הוא מזכיר מתיחות גדולה שהייתה בכפר בין העדות השונות כאשר לדבריו רק בזכות מידותיו המיוחדות של הנאשם הצליח להחזיר את החיים למסלולם דבר שאף אחד לא ציפה שיקרה. על כך זכה להוקרה מכל הגורמים באזור. כמו כן עוסק רבות בתוכנית מתאר מעודכנת לכפר שלא הייתה קיימת משך עשרות שנים.
22. עו"ד חנא בולוס העיד אודות היכרותו עם הנאשם אשר הפכה לחברות וכי מדובר באדם נעים הליכות, ביישן, מנומס, המצליח ליישב סכסוכים בתוך הכפר. פעל רבות למיגור האלימות. עוד הוא מעיד כמי אשר שירת עמו ברשותה מקומית כיועץ משפטי כי כאשר אמר כי דבר מה אינו חוקי, הנאשם פעל על פי חוות הדעת מבלי להתווכח. הוא ציין כי תרומתו של הנאשם להשכנת שלום ויישוב סכסוכים זוכה להוקרה והערכה והוא אף זכה מגן לסובלנות לשנת 2014.
23. מעדויות אלו ניכרת תמונה של אדם נעים הליכות, צנוע, מיישב סכסוכים בדיוק ההפך ממי אשר מלבה אותם. מכאן, כי אכן ההתנהלות שהשתקפה בעבירה אותה ביצע, אינה מתאימה לאופן בו הוא מנהל את שאר חייו ולדרך בה הוא ממלא את תפקידיו הציבוריים.
24. אדם נעדר עבר פלילי, בן כ-67 שנים, איש ציבור הנושא היום במשרה ציבורית אליה נבחר כראש המועצה, אותו תפקיד אשר הבחירות אליו עמדו ברקע פרשה זו. עצם הרשעת הנאשם בעבירה שעל פי עדויות העדים אשר בפני אינה מאפיינת את אורחות חייו, תפגע ציבורית ואישית בנאשם. הסנגור טוען כיה שת עונש מאסר גם אם בדרך של עבודות שירות תגרום לביזוי הציבורי וכן עונש העולה על שלושה חודשים יגרום הפסקת תפקודו.
- הנאשם לא נטל אחריות בהזדמנותה ראשונה. הנאשם ניהל שמיעת ראיות אך יש לציין כי אכן זוכה בגין חלק מן העברות שיוחסו לו. לא נטען על ידו כי לא אמר את הדברים אלא כי יש להבינם אחרת. אומנם לא מצאתי כי יש להבינם בדרך שונה משלו, אך מצאתי כי חלק מן הדברים אינם נכנסים בגדרה של העבירה אותה יש לפרש בצמצום. לפיכך לא ניתן לטעון כי לשווא ניהל את שמיעת הראיות.
- לאחר הרשעתו בחר הנאשם להיפגש מיוזמתו עם כב' השוט בדימוס ברלינר ולהתנצל בפניו. העידו על כך הנאשם ושנים מעדיו.
25. מאז ביצוע העבירות חלפו כשמונה שנים. כתב האישום עצמו הוגש כמעט שלוש שנים לאחר ביצועו

העבירות . ההליך המשפטי נמשך למעלה משש שנים. נכון הוא כי גם הנאשם נושא באחריות להתמשכות חלק מההליך המשפטי, אם לא לרובו או כולו.

26. בכל הנסיבות המתוארות מוצאת אני כי הנאשם מצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה.

27. באשר לעתירת הסנגור לביטול ההרשעה, אני מוצאת כי זה הוא המקרה מהתאים לכך. הרשעה כוללת מסר ציבורי מובהק. במקרה זה סיום ההליך ללא הרשעה תעביר מסר ציבורי לא נכון. ההתחשבות בכל האמור לעיל מקומה בגזירת העונש ולא בשאלת ההרשעה עצמה.

28. בע"פ ע.פ. 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל מסכם בית המשפט העליון את השיקולים במתי יוצרו המקרים החריגים בהם בית המשפט לא ירשיע נאשם בעבירה אותה ביצע-

"הרשעתו של מישעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרתה הנורמה הפלילית,

והיא מהווה חוליה טבעית בהגזרת מהותה האשמה הפלילית.

הרשעתו של נאשם בעקבות הוכחת אשמתו ממשתאת כלית ההליך הפלילי, ומשלמה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דניקלין (טרפורס); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלונים, פד"י נד(3) 685, 687; ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פד"י נ(3) 682, 684). עלתית השלה הרשעה הפלילית בתבססות ההליך הפלילי עמדת בפרשת קליין, (שם (פסקה 76)):

"ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה ומוצאת, הן מרכיבי חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את כליותיו והמגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה ותוית של מעשה הפסול בעיניה חברה, חברה מבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שתקשה להשלים עם גישת השיפוטית הפוסט-נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית, אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהיה הרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת."

(ראו גם ע"פ 1666/05 סטבסקינ' מדינת ישראל, תק-על 2005(1) 3871; ע"פ 7211/04 מדינת ישראל נ' פלונים, תק-על 2006(1) 3685).

9. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים עלתה הפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיות צמצומים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה.

10. מקום שבנסיבות מיוחדות חריגות עלול להיות צריח סבלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפוי מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד,

במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינתה של כת העל הנורמות החברתיות, והמסרה ציבורית מתחייב מהן; יש להבחין שבבזוהות של עובד עבירה והובע מדובציבור, ולבחון באיזומידה זהות ומשפיעה על עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית; יש לשקול לבטור בחגם את השפעת איה הרשעה על הליך הפלילי כללותו, ואת המסרה חברתית שאיה הרשעה עלול לא צור בחובו בנסיבות הענין הספציפי.

11. מנגד, יש לתא את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישיו הבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על איסוק והמקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של דבר, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות שלה ענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את איה הרשעה ותובדן.

המקרה אשר בפני אינו עומד במבחן זה.

29. לאור כל האמור לעיל מוצאת אני לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים.

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בגינה הורשע, ויורשע עליה בדיון.

ב. קנס בסך 5,000 ש"ח, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 1,000 ש"ח כל אחד, החל מיום 30.4.17 ובכל 30 לחודש עוקב.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ להמנע מלעבור על החיקוק שהורשע עליו בתיק זה תוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' ניסן תשע"ז, 04/04/2017 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן, שופטת